

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997 א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופט שאול שוחט

מבקשים

א.ט.א.

ע"י ב"כ עו"ד מקסים ליפקין ואח';

נגד

א.ג.

ע"י ב"כ עוה"ד לירון שיינקמן

משיבים

2

החלטה

3

4

5 בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופט מ. לוי
6 בתמ"ש 10-14-10085), מיום 22.2.15, במסגרתה נדחתה בקשת המבקשת למזונות זמניים.

7

8

העובדות הצריכות לעניין

9

10 המבקשת והמשיב הם בני זוג יהודים תושבי ישראל שהכירו בשנת 2011, עת הייתה המבקשת בת 39
11 שנים והמשיב בן 22 שנים, חיו יחדיו מספר שנים כידועים בציבור ובשנת 2007 התחתנו בנישואים
12 אזרחיים בקפריסין.

13

14 לאחרונה פרץ משבר בין הצדדים והמשיב עזב את הדירה המשותפת בה התגוררו בשכירות.

15

16 ביום 1.10.14 הגישה המבקשת לבית המשפט קמא תביעה למזונותיה וביום 5.10.14 הגישה בקשה
17 למזונות זמניים. בתביעה ובבקשה עתרה המבקשת לחייב את המשיב לשאת בתשלום מדורה
18 ואחזקת המדור בסך של 12,267 ₪ לחודש כמו גם במזונותיה בסך של 10,065 ₪ לחודש. יצוין כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997-א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

1 דרישת המבקשת כאמור היא לאחר קיזוז של שכר הדירה החודשי (בסך 4,000 ₪) אותה גובה
2 המבקשת מדירה הרשומה על-שמה (אך למשיב טענות לזכויות בה). המבקשת טענה בתביעתה כי
3 המשיב משתכר סך של 31,500 ₪ וכי היא "זקוקה וזכאית לסכום המזונות הנתבע לעיל, לפי הכלל
4 של "עולה עמו ואינה יורדת" (ס' 86 לתביעה) וכי "על הנתבע מוטלת החובה לשמור על רמת החיים
5 שאליה הורגלה התובעת מהלך חייהם המשותפים הממושכים" (ס' 89 לתביעה).

6
7 המשיב בכתב הגנתו לתביעה למזונות, כמו גם בתשובתו לבקשה למזונות זמניים (הוגשו ביום
8 8.1.15), טען כי מטרת הנישואין הייתה רק לצורך הליכי אימוץ בהם היו מעורבים (בהם ניתנה
9 עדיפות לזוגות נשואים) והצדדים לא נרשמו מעולם כנשואים במשרד הפנים. מכל מקום, הצדדים
10 נישאו בנישואין אזרחיים מבחירה ואין מוטלת עליו חובה מכוח הדין האישי לזון את המבקשת.
11 המשיב הוסיף וטען שהמבקשת אינה זכאית למזונות מאחר והיא עובדת ומשתכרת כ-5,000 ₪
12 מעבודתה ובנוסף מקבלת הכנסה משכ"ד בגובה 4,000 ₪ מדירה שמשכירה. עוד טען המשיב כי
13 הדרישה הכספית למזונות חורגת בסכומיה. לטענתו, הכנסתו החודשית עומדת על סך 23,000 ₪
14 בתוספת מע"מ כשלאחר תשלומי החובה לרשויות והוצאות עומד שכרו על סך של 9,450 ₪ כשעל
15 סכום זה יש להוסיף סך של 4,500 ₪ החזר הוצאות לרכישות עבור המסעדה בה הוא עובד כשף.

16
17 לאחר שבית המשפט קמא קיים דיון בבקשה (ביום 27.1.15), במסגרתו לא ביקשו הצדדים לבצע
18 חקירות, נתן בית המשפט קמא ביום 22.2.15 את החלטתו בה דחה את בקשת המבקשת למזונות
19 אזרחיים-משקמים זמניים.

20
21 בית המשפט קמא ציין בהחלטתו כי המבקשת עתרה לפסוק לה את מזונותיה מכוח מעשה הנישואין
22 תוך התבססות על ההלכה "עולה עימו ואינה יורדת", קרי מכוח דינו האישי של המשיב, וכי רק
23 בסעיף 27 לבקשה, נטען, בשפה רפה ובדרך חלופית כי יש לפסוק את המזונות הזמניים "בהתאם
24 להסכם מכללא או בהתנהגות בין הצדדים במשך שנים הרבה".

25 בית המשפט קמא הפנה בהחלטתו לפסיקה לפיה גם מקום שנתבעו "מזונות אזרחיים", זכות זו
26 אינה מוקנית אוטומטית אלא קיימת מערכת של שיקולים שאותה נדרש ביהמ"ש לשקול בטרם
27 יעניק את הזכות, ואלו בענייננו "הצדדים חלוקים ביניהם בנושאים מהותיים וביניהם, עצם מטרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997-א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

1 הנישואין, השיתוף ביניהם, כוונת השיתוף ברכוש, היקף חובות והיקף הזכויות במסעדות, דרך
2 התנהלותם בחיי היומיום, פערי השכר והיקפם, פוטנציאל ההשתכרות ועוד" (ס' 31 להחלטה).

3
4 עוד הוסיף בית המשפט קמא, בטרם דחה את הבקשה, כי :

5
6 34. בשלב זה, אין בפני את התשתית הראייתית ממנה אוכל ללמוד כי יש לפסוק למבקשת
7 מזונות אזרחים כבר עתה. נהפוך הוא. בין הצדדים מחלוקת באשר להשתכרותם של כל
8 אחד מהצדדים, הזכות על הדירה החדשה, משמעות והיקף החובות, היקף הזכויות
9 במסעדות, ההתנהלות היומיומית וביניהן ההסעדה במסעדות של המבקשת.

10
11 35. בדרך כלל נקבעו מזונות משקמים בפס"ד סופי ולא דווקא בהחלטה זמנית. הגורמים
12 הנבדקים טרם פסיקת מזונות משקמים נקבעו כשיקולים אופי היחסים בפועל משך
13 תקופת היחסים האם נוצרה תלות כלכלית קיומם של אילוצים משותפים הפסדים או
14 רווחים שנגרמו ליכולת ההשתכרות של בני הזוג. טיב הקשר, גיל המבקש, פוטנציאל
15 השתכרותה, השתכרותה בפועל. "

16
17
18 על החלטה זו מלינה המבקשת בבקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקשת, שגה בית המשפט
19 קמא בקביעתו, כי אין בפניו תשתית ראייתית ממנה יוכל ללמוד ועל בסיסה לפסוק לה מזונות
20 אזרחיים-משקמים זמניים. בית המשפט קמא שגה בקביעתו כי עתירתה למזונות אזרחיים נכתבה
21 "בלשון רפה וחלופית בלבד" ומשלא בחר ליתן התייחסותו לגילה המתקדם, לעניין כושר ופוטנציאל
22 השתכרותה ולפערי ההשתכרות העצומים בין בני הזוג, לצורך הכרעה בשאלת זכותה למזונות
23 אזרחיים זמניים. המבקשת סבורה כי במקרה דנן די בפערי ההשתכרות העצומים בינה לבין המשיב
24 (שעומדים לטענתה על יחס של 6:1 לטובת המשיב לכל הפחות) כדי להצדיק פסיקת מזונות ומדור
25 זמניים עבודה. לטענת המבקשת, בהחלטתו סטה בית המשפט קמא מן ההלכה שנקבע ברע"א
26 8256/99 פלונית נ' פלוני, פ"ד נח (2) 213, אשר לגישה "עייגנה את חובת המזונות בין בני זוג
27 יהודים הנשואים אזרחית בנישואי קפריסין".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997 א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

1

2

3 לאחר עיון בבקשה ובנימוקיה אני מחליט לדחות אותה אף מבלי לבקש לה תשובה, בהתאם לתקנה
4 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

5

6 מלשון סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 עולה, כי, ככלל, יידונו השגות
7 צדדים על "החלטות אחרות" (החלטות ביניים) של הערכאה הדיונית במסגרת הערעור על פסק
8 הדין, אלא אם עלה בידי מבקש רשות הערעור להראות כי דחיית הדיון בהשגה על ההחלטה לשלב
9 הערעור על פסק הדין, עלולה להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים; עלולה לגרום לנזק של ממש,
10 או עלולה להביא לקיומו של הליך מיותר או שגוי. תקנה 411 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-
11 1984, קובעת, כי אף אם צד להליך לא ערער על החלטה אחרת עם נתינתה, פתוחה בפניו הדרך
12 להשיג עליה בזכות בסיום ההליך, במסגרת ערעורו על פסק הדין.

13

14 בהלכה הפסוקה יושמה הוראת סעיף 41(ב) לחוק בתי המשפט (שעוסקת ברשות ערעור על החלטת
15 בית המשפט המחוזי המוגשות בפני בית המשפט העליון אך זהה במתכונתה בכל הנוגע לתנאים
16 הקבועים בהוראות סעיף 52(ב) לחוק בהם צריך מבקש רשות הערעור לעמוד) באופן שנקבע כי יהיה
17 מקום ליתן רשות ערעור על "החלטה אחרת" רק כאשר בכוחו של המבקש להראות כי הדיון בערעור
18 עליה נחוץ על אף שההליך העיקרי טרם הגיע לסיומו. מבין הנסיבות אותן ניתן למנות לעניין נחיצות
19 הדיון הן: הדירותה של ההחלטה, היינו, האם ההחלטה עשויה להשפיע באופן בלתי הפיך על זכויות
20 הצדדים; ההכרעה עשויה ליתר הליך משפטי ארוך ומורכב במיוחד; ההכרעה תמנע קיומו של
21 הליך שגוי (ראו ע"א 226/65 אליהו נ' עזרא פ"ד יט (3) 537, 571 ראו גם רע"א 2856/12 גדעון
22 כהן ו1 אח' נ' מע"צ פורסם במאגר נבו (20.5.2012). יתכן, כי גם באותם מקרים נדירים, בהם
23 ניתן לומר מיד כי הערכאה המבררת טעתה טעות ברורה, יהיה מקום לפתוח את שערי ערכאת
24 הערעור עוד בטרם ניתן פסק הדין (רע"א 2459/04 אלה ר. הנדסת בנין והשקעות בע"מ נ' פקיד
25 השומה ירושלים תק-על 2004 (2) 1324).

26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997-א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

1 ככלל, אין זה מדרכו של ביהמ"ש שלערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות, הנתונה להערכתו
2 ולשיקול דעתו של ביהמ"ש שפסק בעניינם, אלא במקרה שלדעת בימ"ש שלערעור באה הפסיקה על
3 יסוד שיקולים מופרכים והתעלמות משיקולים שביהמ"ש קמא היה צריך לתת דעתו עליהם (ע"א
4 192/82 סדן נ. סדן, ל"ו (4), 169; ע"א 469/84 הדרי נ. שני, ל"ט (3), 197). מקל וחומר נכון הדבר
5 כאשר עסקינן בפסיקת מזונות זמניים (בע"מ 6088/06, פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו]; בע"מ 928/06
6 פלוני נ. פלוני [פורסם בנבו]. שכן, בפסיקת מזונות זמניים אין בית המשפט דן בניתוח מקיף של
7 הראיות, ואינו חייב לבחון את מכלול הראיות. לפיכך, התערבות ערכאת הערעור בסכום המזונות
8 הזמניים, לא תעשה אלא במקרים חריגים (ראו רע"א 324/88 אדר נ' אדר, פ"ד מב (3), 347; ע"א
9 342/83 גלוזמן נ' גלוזמן, פ"ד לח (4), 105; בע"מ 4982/06 (מיום 20.8.06, לא פורסם); בע"מ 2911/10
10 פלוני נ' פלוני, מיום 5.5.10, פורסם בנבו).

11

12 אמנם, בית המשפט קמא לא פסק למבקשת מאומה בגין מזונות זמניים, אך לאחר שבחנתי נסיבות
13 מקרה זה לא מצאתי כי פסיקת בית משפט קמא נעשתה על יסוד שיקולים מופרכים או שבת
14 המשפט קמא התעלם משיקולים שהיה צריך לתת דעתו עליהם.

15

16 בראש ובראשונה עמד בית המשפט קמא על הקושי להכיר בזכאותה של המבקשת למזונות אזרחיים
17 זמניים מן המשיב, כבר בשלב זה של ההליך. כידוע, אין כל הוראת חוק המטילה על המשיב חובה
18 לזון את המבקשת, שנסואה בנישואין אזרחיים, לפי דינו האישי.

19 אין מחלוקת כי הפסיקה הכירה בכך שבין בני זוג שנשאו אזרחית, כמו גם בין זוגות ידועים בציבור,
20 יכולה לקום חובה בתשלום מזונות על בסיס הסכם מפורש או מכללא ועקרון תום הלב, גם לתקופה
21 שלאחר הפירוד. בפסק הדין ברע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני פ"ד נח (2), 213, קבע כבוד הנשיא
22 (כתוארו אז) ברק, כי שאלת הזכות למזונות בני זוג יהודים, שנישאו בנישואין אזרחיים מחוץ
23 לישראל, תקבע על פי דיני החוזים הכלליים, כאשר עיקרון תום הלב יהווה את אמת המבחן באשר
24 לקיומה של הזכות כמו גם את אמת המידה באשר לתנאי הזכות. עוד הסביר הנשיא ברק, כי מטרת
25 המזונות האזרחיים, לאפשר שיקומו של בן הזוג האחר לאחר הפרידה:

26 "המזונות שלפנינו הם מזונות אזרחיים. הם מהווים את תוכן החוזה שבין הצדדים. הם ממלאים
27 את התמיכה הכספית של בן זוג אחד בשני. הם נועדו להבטחת רמת חייו של בן הזוג ולאפשר את
28 שיקומו לאחר הפרידה הפיזית בין הצדדים..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997 א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

1 שיעור המזונות, משך תקופת החיוב בהם, עילות השוללות את המזונות וכיוצא בהן שאלות יקבעו
2 כולן על פי עקרון תום הלב. הם עשויים להשתנות ממקרה למקרה. הם נגזרים מהערכת התנהגות
3 הצדדים, מצבם הכלכלי, התקשרותם עם בני זוג חדשים וכיוצא בהם פעולות שהן רלוונטיות מכוח
4 עקרון תום הלב...."

5
6 בענייננו, עיון בתביעה למזונות שהונחה בפני בית המשפט קמא מגלה כי המבקשת ביססה את זכותה
7 למזונות על נישואיה למשיב וטענה כי "התובעת זקוקה וזכאית לסכום המזונות הנתבע לעיל, לפי
8 הכלל של "עולה עמו ואינה יורדת" (ס' 86 לתביעה). הא ותו לא. לא נעשתה בתביעה כל הבחנה
9 נדרשת בין מזונות הנתבעים לפי הדין האישי לבין מזונות אזרחיים מכוח הסכם מפורש או מכללא.
10 בבקשה למזונות זמניים חזרה וטענה המבקשת בדיוק אותה הטענה: "המבקשת זקוקה וזכאית
11 לסכום המזונות המשיב לעיל, לפי הכלל של "עולה עמו ואינה יורדת" (ס' 27 לבקשה. יש לציין כי
12 השיבוש בעצם השימוש במילה "המשיב" בסעיף נרשמה במקור, יש להניח כתוצאה מהחלפה
13 אוטומטית של המילה "הנתבע" במילה "המשיב" לצורך הפיכת התביעה לבקשה) אך מיד לאחר
14 משפט זה הוסיפה כי "לחילופין, בהתאם להסכם מכללא או בהתנהגות בין הצדדים מהלך שנים
15 הרבה". צדק בית המשפט קמא בקביעתו כי ציון עתירה חלופית זו בשפה רפה לא יכול לבוא
16 במקום מילוי התוכן הנדרש לשם ביסוס זכות למזונות אזרחיים, בפרט כשאלו מבוקשים כסעד
17 זמני.

18 כעת, במסגרת בקשת רשות הערעור, מנסה המבקשת למלא את החסר ומסבירה, בין השאר, כי
19 הבקשה למזונות זמניים הוגשה "על-שום מצוקתה המיידית של המבקשת להתקיים ולצורך מניעת
20 "חרפת רעב" (סעיף 4.2 לבר"ע). ודוק! הטענה כי הסעד הזמני התבקש מבית המשפט קמא לשם
21 מניעת "חרפת רעב" לא נטענה כלל בפני בית המשפט קמא, קל וחומר שלא הוכחה. הטענה גם לא
22 עולה בקנה אחד עם הסעדים להם עתרה המבקשת מלפני בית המשפט קמא במסגרת בקשתה
23 למזונות זמניים – האם באמת ובתמים זקוקה המבקשת למזונות זמניים בשיעור של 23,632 ₪
24 לחודש לשם מניעת חרפת רעב ? ומה בין "חרפת רעב" לחיוב במזונות זמניים בסך של 2,000 ש"ח
25 לחודש בגין "תרבות בילוי ובתי קפה"; 3000 ₪ לחודש בגין "שכירת רכב"; 700 ₪ בגין
26 "קוסמטיקה"; ו-500 ₪ "עלות מזון ואחזקה לארבעה חתולים" (והרשימה עוד ארוכה) ?

27
28 בית המשפט קמא עמד בהחלטתו על מסגרת השיקולים שהנחו את בתי המשפט ליתן סעד למזונות
29 אזרחיים זמניים על בסיס הסכם מפורש או מכללא ועקרונות תום הלב (לזוגות שנישאו אזרחית או
30 שהוכרו כידועים בציבור). בית המשפט קמא פירט את השיקולים שהביאו אותו לידי מסקנה כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-03-47997-א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

1 בשלב זה אין מקום להיעתר לבקשה. הגם שהדברים לא נאמרו במפורש בפרק ה"דיון וההכרעה"
2 בהחלטת בית המשפט קמא, ניכר כי בית המשפט קמא שקל במסגרת שיקוליו גם נתונים נוספים
3 (שעולים מההחלטה גופה ואינם במחלוקת) שיש בהם כדי להעיד כי אין עסקינן במקרה של מבקשת
4 הסובלת מחרפת רעב (טענה שממילא לא נטענה) - המבקשת משתכרת סך של 5,000 ₪ לחודש
5 מעבודתה; לרשות המבקשת עומד סך של 4,000 ₪ אותם מקבלת מהשכרת הדירה הרשומה על
6 שמה; והמשיב חויב לשאת בתשלום מחצית מהחובות המשותפים שנלקחו על ידי הצדדים במהלך
7 החיים המשותפים (לרבות מחצית מהמשכנתא הרובצת על הדירה הרשומה ע"ש המבקשת- ס' 41
8 להחלטה).

9

10 פסיקת "מזונות שיקומיים" מכוח עקרון תום הלב אינה עניין שבשגרה ולא יכולה להיות כזאת (ראו
11 והשוו בע"מ 10497/08 פלוגית נ' פלוני, מיום 15.2.2009) – קל וחומר כשעסקינן בסעד זמני.
12 השיקולים ששקל בית המשפט קמא בבוחנו אם יש מקום ליתן סעד זמני כאמור, הינם שיקולים
13 שהותו בפסיקה, וכפי שפורט לעיל, עליהם מעוגנת מסקנתו כי **בשלב זה** אין מקום ליתן סעד זה
14 בידי המבקשת. לא מצאתי בכך כל טעות ברורה של הערכאה הדיונית המצדיקה פתיחת שערי
15 הערעור כבר בשלב זה. אוסיף ואומר כי מועדי ההוכחות בתביעה קבועים **לעוד פחות מחודשיים**
16 **ימים** (במהלך יולי 2015, יצוין כי בהחלטה נשוא הבר"ע נקבעו מועדי ההוכחות כבר לחודש יוני
17 2015 אך נדחו מאוחר יותר ביוזמת בית המשפט) ואם ימצא צורך בכך, בית המשפט קמא רשאי
18 לשנות את החלטתו בנוגע למזונות הזמניים עוד בטרם ינתן פסק דין סופי בהליך, על בסיס ראיות
19 ועובדות שיתגלו בפניו.

20

21 **סוף דבר**

22 לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

23 משלא התבקשה תשובת המשיב – אין צו להוצאות.

24 העירבון, על פירותיו, יוחזר למבקשת באמצעות באי כוחה.

25 מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה (בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים).

26 ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ה, 20 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

27

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 15-03-47997-א.א. נ' א.ג.

תיק חיצוני:

שאל שוחט, שופט

1
2

הלהתנים סגורות